

medlemsblad for Sørkedalen Historielag

14
NUMMER 14 SIDEN STARTEN

på stubben

nr 3 • 2000 • 5. årgang

P å b u s s e n

ISSN 0808-6400

fremme

«På Stubben» er medlemsblad for Sørkedalen historielag.
*Fra § 1 «Historielagets formål er å skape forståelse og
interessen for Sørkedalens historie - samt å arbeide for å
bevare dalens kulturminner og kulturlandskap».*

«På Stubben» trykkes av Grenland Reklame A/S, 3701 Skien

Redaktør: Rolf Mellem, Sakariasvn. 11, 0758 Oslo

tlf. 22 49 92 04 (P) - 23 09 37 83 (J)

Styret:

Leder:	Trygve Christensen	22 14 71 38
Nestleder:	Astrid L Dalin	22 14 29 06
Kasserer:	Thorleif Bakk	22 49 91 60
Sekretær:	Petter R Koren	22 14 42 33
Styremedlem:	Rolf Mellem	22 49 92 04
Vararepresentant:	Jørn Inge Grøttum	22 49 91 71
Vararepresentant:	Tom Krosby	22 49 92 20

Revisorer:

Revisor:	Solveig Rogstad	22 49 91 65
Revisor:	Björg Olsen	22 49 91 84
Vararevisor:	Dagny Berger	22 49 91 92

Valgkomiteen:

Ann Mari D Gulbrandsen	22 49 90 12
Tore Berger	22 49 91 92
Steinar Hoffart	22 49 46 58

Historielagets adresse: Trygve Christensen, Sakariasvn. 13, 0758 Oslo

Innkalling til årsmøte tirsdag 20 februar 2001 kl. 19.00

på Lokalet

Saksliste:

1. Valg av dirigent og to til å undertegne protokollen.
2. Årsberetning
3. Regnskap
4. Innkomne forslag
5. Budsjett
6. Valg

*Størrelsen på medlemskontingenten
for 2001 blir behandlet på årsmøtet.
Og kravene sendes ut ca. 1/3-2001*

Ifølge vedtektenes § 10 må eventuelle forslag til vedtektsendringer være styret i hende innen 1. januar. Andre forslag må være styret i hende to uker før årsmøtet.

Vi har medvind

Noe etter programmet kommer denne utgaven av «På Stubben». Oppslutningen om historielaget er fortsatt økende. Våre arrangementer har samlet mange. Medlemstallet øker. Vi føler kortsagt at vi har medvind

Det går mot mørkere tider og du får kanskje bedre tid til ettertanke, så spiss blyanten og kom igjen med noe til «På Stubben».

Prosjektet med Sloradammen går videre. Det er Friluftsetaten divisjon Skog og Friluft i Oslo kommune som har saken. Det er gjennomført en kartlegging av botaniske, zoologiske, og fiske forhold og laget en rapport. Har hatt et møte med Bærum kommune om minstevannføring i Heggelielva. Restaureringsplanen for demningen er oppdatert. Det vil i nærmeste framtid være et møte med godseier Carl Otto Løvenskiold. Berørte grunneiere vil bli kontaktet. Deretter vil det bli avholdt møte for alle interesserte parter.

Minner om tirsdag 7. november kl. 19.00 i Kirkestuen, da vil Sverre Grimstad fortelle om Bernhard Herres liv som jeger og friluftsmann.

Årsmøtet 2001 har vi berammet til tirsdag 20. februar kl. 19.00 på Lokalet. Har du endringsforslag til lovene så må de innsendes innen 1. januar 2001.

Rolf Mellem

Innlegg til neste «På Stubben» innen 1. november 2000

Ønsker du å bli medlem i Sørkedalen historielag

Innbetal 100 kr pr person til postgirokonto 0532 1193341 så er medlemskapet for år 2000 i orden.

Støttemedlem for firmaer/bedrifter/institusjoner/foreninger medlemskontingent minst 300 kr pr år.

Sørkedalsbussen

Grethe Kauserud har kommet fram med et aksjebrev for A/S Røa – Sørkedalsruten. Hun forteller at hennes bestefar - Emil Brenna – kjøpte aksjer til begge ungene – dette er utstedt til hennes far Arne Brenna. Aksjene ble vel kjøpt ut fra ønsket om å opprettholde en fast bussforbindelse. Ble utbytte utbetalt og steg aksjen i verdi ? Av vedtektene, se lenger bak, fremgår det at aksjekapitalen var 50.000 kr fordelt på 2000 aksjer av 25 kr. Når vi i dag hører om vanskeligheter med lønnsomhet, og ser på rutetilbudet kan det nesten virke rart at sørkedølene brukte penger på aksjer.

En telefon til Schøyens bilsentral, og hvor jeg snakket med Magnus Birkeland. Han forteller at Schøyen opprettet egne aksjeselskap for de forskjellige rutene. Selskapet Røa – Sørkedalsruten ble dannet i 1928 og ble oppløst i 1976. De fleste private aksjonærene var løst ut lenge før selskapet ble oppløst, og Schøyens bilsentral hadde de siste årene over 90% av aksjene.

Skogsjef Ove Lange var formann i styret for selskapet fra starten? og ut i 1950-årene. Etter han overtok sønnen Carl Chr Lange (har jeg hørt) og om han var formann i styret til selskapet ble oppløst vet jeg ikke. Var det andre som formenn ? Har du noen kommentarer så si fra.

Den første bussen ? - over vinduet står det Oslo Sørkedalen.

foto: Gudrun Brenna

Med boken Sørkedalens Vel 100 år som kilde, kan følgende

Nr. 79

Kr. 25.-

AKTIEBREV

i

AKTIESELSKAPET

a/s Røa-Sørkedalsbussen

hvis formaal er:

AA DRIVE RUTEBILTRAFIK MELLEM SØRKEDALEN, RØA OG
OMLIGGENDE DISTRIKTER OG OSLO.

Da *Arne Brønner*
har betalt *1* aktie i selskapet med det bestemte beløp

- kroner og øre -

saa skal *han* eller enhver anden, der ved lovlig transport bliver eier av nærværende aktiebrev, være delagtig i de rettigfeter og underkastet de forpligtelser, som selskapets love til enhver tid fastsætter.

Overdragelse av aktier har ikke gyldighet overfor selskapet uten styrets godkjendelse.

Selskapet er registreret den *25 februar* 1928

Oslo, den *10. mars* 1927

I styret for *a/s Røa-Sørkedalsbussen*

Konradson

Olav A. Lange

Kopi av aksjebrev nr. 79 på kroner 25.

Med boken Sørkedalens Vel 100 år som kilde, kan følgende fortelles om starten til bussen. Velboken hentet sine data fra Norges Rutebileiers Forbund, avdeling Oslo og Akershus sin 25-årsberetning, 1926-51:

16. mars 1923 startet Schøyens Bilcentraler A/S Røa-Sørkedalsruten med 2 turer om dagen til Woxen. Allerede 15. august samme året ble turen utvidet til 6 turer helt fram til Sørkedalen kapell. I 1928 forlengedes ruten til sitt nåværende endepunkt Skansebakken.

Prisen var til å begynne med 2 kroner til Kapellet og 75 øre til Røa. Den var en tid nede i kr. 1,20 og kr. 0.40. I 1951 var prisen kr. 2,20 og kr. 0,90.

1. juli 1927 begynte timesruten på Røa og fra 7. mai 1928 kjørtes Røa Ring. I 1928 kjørtes en spesialrute innen i Øvre Smedstad og kjørtes også ad Grinivegen til Haslum.

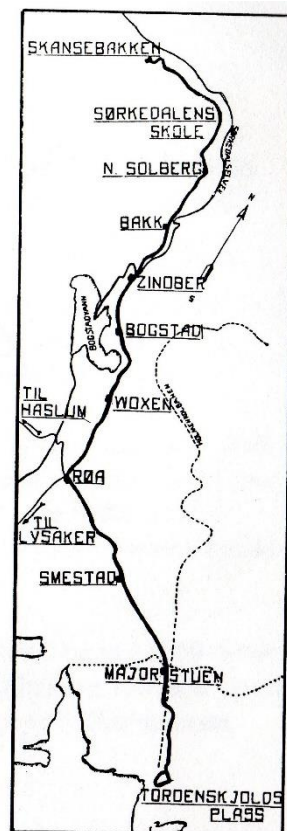
Som det framgår av ovennevnte ser det ut til A/S Røa-Sørkedalsruten ble stiftet i 1923, men av aksjebrevet framgår det at aksjeselskapet først ble stiftet i 1928. Ifølge Magnus Birkeland hos Schøyen så kjørte Schøyens bilsentraler i noen år før de stiftet egne aksjeselskap for de forskjellige rutene.

I boken Bogstad 1773 - 1955 fra 1960, skriver Westye P Egeberg under avsnittet Bogstad 1915 - 1948, hvor han blant annet kommer med følgende betraktninger om bussen:

Da ingeniør M.O.Skøyen i 1923 ville begynne bilrute til Sørkedalen støttet jeg dette foretagende, idet det ville være av stor betydning for Bogstads folk at de kunne få en lettvent forbindelse med Kristiania. Det var f.eks. nokså tungvint når våre hushjelper skulle ha fri, og vi måtte avtale nøyaktig møtested for å bringe dem hjem igjen, enten det nu var pr. hest eller pr bil.

Hushjelptransporten var vel spesiell for Bogstad, neppe problem for resten av Sørkedalen. Var det ikke den gang kavaleren stilte med sykkel, og kjørte jentene hjem på stanga ?

Av vedtektene på neste side kan en stusse over formuleringen i § 1 «er et uansvarlig selskap» - som skal drive busstransport virker ikke helt tillitsvekkende, men uansvarlig er en juridisk formulering. Juridisk leksikon sier følgende: «Selskap med begrenset ansvar (uansvarlig selskap) selskapsform hvor deltakerne ikke hefter for selskapets forpliktelser direkte og med hele sin formue, men bare med bestemte innskudd. Eks. aksjeselskapet og andelslaget».

Bussruta i 1933
Fra Sørkedalens vel 100 år

Nedenfor følger vedtektene for A/S Røa - Sørkedalsruten.

§ 1

Aktieselskapet Røa - Sørkedalsruten er et paa aktier grundet uansvarlig selskap hvis formaal er aa drive rutebiltrafikk mellem Sørkedalen, Røa og omliggende distrikter og Oslo.

§ 2

Selskapets kontor og verneting er i Oslo.

§ 3

Selskapets aktiekapital er kr. 50.000,00, fordelt paa 2000 aktier á kr. 25,00 fuldt innbetalt. Overdragelse av aktie har ikke gyldighet overfor selskapet uten styrets godkjendelse.

§ 4

Selskapets forretninger ledes av et styre paa 3 medlemmer, som velges av og blandt aktionærene. Av styret uddreder hvert aar et medlem ved lodtrekning mellem dem som fungert lengst og forøvrig efter tur. For styret velges hvert aar to suppleanter.

Styret velger innen sin midte formann og viceformann. Styrets møter avholdes efter innkaldelse av et av dets medlemmer, saa ofte dette finnes nødvendig. Forat treffe gyldig beslutning maa minst to medlemmer delta i forhandlingene. I tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget. Over styrets forhandlinger føres protokol.

Selskapets firma tegnes av to av styrets medlemmer i forening. Styret kan ved enstemmig beslutning meddele prokura.

§ 5

Ordinær generalforsamling avholdes aarlig innen utgangen av mars maaned efter berammelse av styrets formann. Innkaldelse skjer med 8 dagers varsel i brev til aktionærene. Meddelelse til aktionærene skjer ikke i offentlige tidender.

Innkaldelse til generalforsamlingen skal inneholde angivelse av de saker som foreligger til behandling. Forslag som skal behandles, maa være forelagt styret minst en maaned før generalforsamlingens avholdelse.

§ 6

Generalforsamlingen som les av styrets formann, eller i hans forfald av viceformannen, har:

- a. Aa dicidere aarsregnskapet, avsluttet pr. 31. decbr. foregaaende aar.
- b. Aa bestemme anvendelsen av aarets overskud.
- c. Aa velge styret med suppleanter og revisor, og bestemme disses godtgjørelse.
- d. Aa treffe beslutning i andre saker, som forelegges gjennom styret eller aktionærene.

§ 7

Paa generalforsamlingen gir hver aktie en stemme. Sakene avgjøres ved almindelig stemmeflerhet, med mindre aktieloven anderledes bestemmer. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

For gyldig beslutning om forandring i vedtektene eller selskapets oppløsning gjelder de i aktieloven derom fastsatte regler.

Poesi i Sørkedalen

Arne Petter Grøttum var innfødt sørkedøl, leilending, lokalpatriot, motstandsmann under krigen. Litt dikter «på si» var han også. Alt dette og mye mer kan si noe om Arne P.

Han kom til verden 22.september 1901 og bodde hele sitt liv på Aamodt. Han døde i 1991.

Mange opplevelser og tanker har han gjengitt i verseform. Enkelte av diktene hans er ganske godt kjente, bl.a. «Lysedamvisa» som er å finne i en sangbok, og diktet *Til Lauritz Aamodt*. Dette sistnevnte diktet skrev Arne P. i 1947, og det er tilegnet hans nabo, Lauritz Aamodt. Det har denne bakgrunnen:

Under krigen hadde nazi-styret konfiskert radioapparatene til alle nordmenn som ikke sympatiserte med tyskerne eller nazi-styret i Norge. Men noen klarte å «lure unna» radioapparater. De ble gjemt i uthus, på loft og andre «hemmelige» steder. Når kvelden og mørket kom, lurte folk segn inn og «tjuvlyttet» til norske nyheter fra London. Slik skaffet de seg opplysninger om hvordan krigen gikk på de forskjellige krigsfrontene, og slik kunne nordmenn motta «kodemeldinger» om enkelte forestående hendelser. Lauritz Aamodt var en av dem i Sørkedalen som oppbevarte en radio på et hemmelig sted.

Jeg begynner her med Arne P's lille dikt «Vårstemning». Etter en lang og kald vinter er det forståelig at han leter etter de første, små vårtegn.

A.H.

«Vårstemning»

Det første bud om vår er velkommen gjest,
jeg solen gjennom ruten får, den skaper liv og fest.
Jeg kjenner litt av varmen, og tanken går mot vår.
Det synger inni barmen, og ut på dør jeg går.

På trappa må jeg stoppe opp, for fra hagens trær
høres fra høgste topp en sanger, ganske nær.
For meg, som går og steller, den jubler høgt i sky.
Det er som den forteller: det blir vår igjen på ny.

Over gården går jeg min vei, med bøtter og med spann.
Det er snø på hver ei lei, men du likevel oppleve kan
at en liten vårbekk er et gledens funn.
Snøen skal tine vekk. Jeg må stoppe opp en stund.

Arne P Grøttum

foto: Einar Grøttum

«Til Lauritz Aamodt»

Vi er samlet i dag for å minnes no'n år
i redsel og nagende angst.
Den Ariske rase til skinnen oss flår
og dødsdommer stadig i pressen står
og Mauser-riflen gjør smertelig fangst.

Av lyspunkt i livet er det få,
men stemmen fra London er «mild»
Lauritz's «Høvding» på bøla stå,
kjensle og mot må der vises nå,
det spørres ei mer om du vil.

Vi satt der og lyttet og dirret av fryd
da de samlede hærer dro frem,
og Hitlers armeer blir små og grå
og Berlin sin hilsen fra luften få.
I stallen vi hørte om dem.

Vi var kanskje reddest da Stalingrad falt
for da var de dyriske, rå.
Våre kvinner stod vakt,
det var temmelig kaldt
og tyske soldater vi så over alt,
men til stallen vi måtte gå.

Men ingen vil glemme den jubelens dag
da Norge igjen var mitt og ditt,
og vårvinden suste i tusende flagg
som blussende bål over hager og tak
med bud om at landet var fritt.

Og ingen vil glemme den seiersrus
som fylte hin dag med gledesskrik
i gater og grender, i hytter og hus
båret mot him'len av vårens brus,
da overvunnet var trelldom og svik,
selv den fattigste følte seg rik.

Og ingen vil glemme den sterke klang
da kirkeklokker i bygd og by

kimet i kor med vår fedrelandssang
som meldte at nu skal vi leve på ny-
som satt vi igjen på vår moders fang
ja, i gamle mor Norges by.

Og ingen vil glemme de tårer som rant
i takk og i glede på tusende kinn.
Da Kongesønnen kom, og den feber som
brant
av eldhug i hvert sinn.
Den troskap mot flagget og drotten vår
som berget oss gjennom de tunge år,
den bruste imot ham hin mai-dag
der han hilste sitt folk under norske flagg.

Og gamle mor Norge i forsommer-skrud
stod bakom med bjerker, pyntet som
brud,
med skoger og høgfjell kronet med is
hun så til og smilte på mødres vis-
som ville hun si disse varmende ord
til enhver som er runnet av hennes jord.

Atter en gang har him'len vært mørk,
over ditt hjem og ditt land.
Ditt Norge var truet med øde og ørk,
av terror, av sverd og brann.
Jeg er glad at vi satte inn alt vi eier,
glad for vår kamp med seier.

Til slutt vil vi takke for at vi fikk høre
hvordan det gikk i de fremmende land.
At vi fikk låne ditt «Londoner-øre»,
at vi fikk husly hver eneste mann,
at vi fikk høre hva Kongen vår sa.
Takk alle sammen- det var godt det gikk
bra.

Siden sist

Våre to arrangementer i sommer samlet mange, spesielt Markaturen til Heggeliseter. Da var det 2 busser med omkring 90 deltagere, som startet fra parkeringsplassen ved Åmotsbrua. Dagen var torsdag 8. juni og det var en fin forsommerkveld. På Heggelia vartet Gunvor Greni, datter av Gunnar Flåten, og eier av stedet opp med vafler og kaffe. Det smakte bra på vollen. Gunvor viste fram en velholdt Markaplass, et flott sted, der vi fartet rundt både inne og ute.

Trygve Christensen fortalte fra stedets historie, og litt om Asbjørnsens og andres fotspor. Helge Berg (gammel Heggeliabeboer), Bjarne Tobiassen (sjåfør på skole-bussen og tidligere lærer på Sørkedalen skole) og Gunvor Greni, fortalte om skoleveien og bussen til Sørkedalen. Det var ikke bare - bare, vinterstid med glatt og smal vei, å komme seg helskinnet opp og ned.

Etter samlingen gikk de som hadde lyst, gamleveien fra Heggeliseter til Gagnomseter og ned til brua ved Skamrek. Så gikk bussturen tilbake om Kuvelia, Kringla, Kjelsås, Pipenhus og ned til parkeringsplassen. Turen oppover gikk forbi Lysedammen, Søndre og Nordre Heggelivann til Heggelia.

Høstturen var en rusletur Sør i dalen, lørdag 16. september med start fra Styggdalen, om følgende steder: Bogstadskolen, Strøm, Murstua, Jordsbråten, Strømsbråten, Markalåven, Øvre Skuggen til Jegersborgdammen. Det var innpå 40 deltagere, og Trygve Christensen var turlleder.

*Fra Heggelia, fra venstre: Helge Berg, Trygve Christensen og Gunvor Greni
foto: Kåre Haug.*

En krigsepisode

Under krigen var det snaut om mye – etter som krigsårene gikk ble det mangel og rasjonering på flere og flere ting. Bil var det de færreste som hadde og bensin var det ikke snakk om, det var å fyre med knott, hvor gassen fra knotten ga drivstoff til bilen. Sykkelen var framkomstmiddelet for «alle» den ble helt uunnværlig. Men en viktig ting på sykkelen var dekk, og det ble lappet og flikket på dekkene for å unngå punkteringer, gummi var en krigsviktig ting – intet til sykkeldekk for Ola Nordmann.

Tyskerne hadde leier på Himstadjordet (der Bogstad camping ligger i dag), og var på utmarsj og hadde øvelser både i Sørkedalen og i Marka. Engang var Olav Øien og Arnt Sandbraaten på tur innover i Marka for å ta noen skogstykker i nærmere øyesyn. Da kom de forbi en hel del med sykler som tyskerne hadde lagt fra seg i veikanten, mens de var videre innover til fots.

Da så Olav Øien sin sjanse, av med dekkene på sin sykkel, og det samme på en av «tyskersykkelen». Så var det å få på sine slitte dekk på «tyskersykkelen», og få de «tyskerdekkene» på sin egen sykkel. Alt gikk som smurt. Olav var kry av de nye dekkene, så flotte dekk hadde han ikke hatt på mange år. Arnt turde ikke forsøke det samme, men han var vaktpost for å se om tyskerne kom tilbake. Det gikk bra. Hva hadde skjedd hvis tyskerne hadde kommet tilbake midt i ombyttingen ?

Fortalt av Mary Lilloe, datter av Arnt Sandbraaten.

Bjarne Tobiassen, forteller - fra turen til Heggelia 8. juni 2000

Foto: Kåre Haug

Skogsarbeidere og tømmerhoggere - del II

I forrige «På Stubben» var det et lengre utdrag av dette stykket hentet fra Byminner nr. 1 - 2000, bladet til Oslo Bymuseum. Denne gangen brukes også saksen flittig i artikkelen. Selv om artikkelen har i tittelen, «skogsarbeid i Nordmarka i 1930-årene», så forteller den også om hvor vanskelig det var for både gårdsarbeidere og leilendinger i perioden som gikk under betegnelsen «de harde tredveårene».

Artikkelen heter: **«Jeg kom hit for å arbe' - og det har jeg jammen fått !
Skogsarbeid i Nordmarka i 1930-årene
Orville Alnes».**

«Våren 1930 pakket jeg øks, barkespade og kaffekjele og dro fra hjembygda i Solør innover til Oslo og Sørkedalen. En kamerat av meg, som hadde arbeidet der året før, hadde skaffet meg arbeid i Løvenskiolds skoger. Det var i depresjonstida, og det var svært vanskelig å få tak i arbeid i hjemtraktene.» er starten på artikkelen.

Tømmerkjøring

En annen høst og vinter arbeidet jeg på en gård i Sørkedalen som het Solberg. Da skulle jeg drive med tømmerkjøring. Vi begynte om høsten med å lunne sliptømmer, som skulle kjøres til vinteren. Jeg hadde en gammel, stø hest som het Jåbass. Det het at «Jåbass er konge i skogen», for det kunne iblant bli slagsmål mellom hestene, og der var Jåbass suveren. Jeg lå alene med hesten på stallen på et sted som het Fjølhytta. Det var mye utstyr der, for disse hyttene ble også leid ut til turister, og jo finere hytter, desto finere folk som leide. Ellers kunne hyttene være begge deler, og jeg har opplevd både veggdyr og rotter. Rottene fanget jeg i en hjemmelaget felle, en bønne vann lett dekket av et gjennomskåret papir med smør på.

- Hesten og jeg ruslet og samlet opp tømmer om dagene. Jeg slo en jernkile i stokken, den var festet med en lenke til et drag, slik at hesten kunne dra stakkene sammen. Det var vanskelig terreng, så det var en viss risiko slik alene. Det var også noen arbeidere som holdt på ved elva nedenfor med bygging av såkalte skådammer, forbygninger i svinger i elva der tømmeret kunne sette seg fast. De sprengte også vekk store steiner slik at tømmeret lettere kunne gå nedover. Jeg hadde nettopp satt på stokken og lurte på om hesten klarte å dra den opp den bratte skråningen - og så smalt det en dynamittsalve like nedenfor oss, og da skal jeg si det ble fart på stokken!

- Senere på høsten skulle sagtømmeret lunnnes sammen. Da var jeg med på Venneråsen, på vestsida av Sørkedalen, og lenger opp mot Tverrelva og Lysedammen. Om vinteren kjørte vi tømmeret fra Lysedammen ned til sagbruket ved Skansebakken, hvor vi veltet stakkene ned og trillet dem til sagbenken. Vi kjørte i flere uker, for det var mange kubikkmeter. Det andre ble liggende som slip, og skulle fløtes i Tverrelva. - Her gikk også høyspentledningen fra Nore med høye master. Ved Heggeli-vannet var det en mellomstasjon for kraftledningen. Der var det også en hytte med mange som arbeidet med reparasjoner og slik ved Noreledningen. Det stod en stor mast der, og da tenkte jeg at jeg ville klatre i den, for det var pigger i

hjørnene. Så jeg ga meg ikke før jeg var helt opp og kunne sette meg i krysset mellom armene og se vidt utover ....

Annet arbeid i skogen

Det var også en sommer vi hadde jobben å gå rundt som brannvakt. Det var veldig tørt da, og i helgene var det stor turisttrafikk der oppe. Vi hadde da ekstrajobben med å passe på at de ikke gjorde opp varme som ga fare for skogbrann. Mange turister hadde krøpet helt ned til vannkanten, og der var det ikke så stor risiko. De fikk lov, vi ba dem bare være forsiktige og ha et øsekar klart i tilfelle. Det var verre med dem som lagde varme lenger oppe, da måtte vi slokke varmen. Det var forbudt å lage varme i skogen om sommeren. Vi kunne gå hele lørdagsnatta og passe på.

Mens jeg arbeidet i Nordmarka, ble det laget en kanal fra Øvre (Nordre) Heggelivann ned til Storflåtan for å lede vann fra Heggelidistriktet til Langlidistriktet. Der ble bygd en dam ved Langlia for vanntilførsel til Osloområdet. Jeg hadde jobben med å frakte materialer fra Heggelivannet, først langt man kom på bilvei, og så med båt til Skambrek. Skogvokter Føyen hadde da skaffet en lett båt, en såkalt vestlandssjekte. Jeg hadde to fløterbåter hvor jeg la materialene tvers over, og brukte vestlandsbåten som slepebåt. Fløterbåtene hadde stor lasteevne, så jeg kunne ta med store lass. Vestlandsbåten var lett å ro, og vi brukte den ellers til å frakte varer med, og dro den over fra Øvre til Nedre Heggelivann. Der gikk det en trallebane, som vi kunne dra den på slippertene. Jeg rodde mye rundt med disse båtene, bl.a. når «småsjefene» skulle fram, hadde jeg jobben å ro dem over. Varer ble ellers kjørt opp til oss i skogen, vi sendte ned lister over hva vi trengte - og iblant en klage hvis noe hadde vært for dårlig. Vi handlet varene i handelslaget på Røa, der bøndene i Sørkedalen hadde aksjer. Det hendte også at jeg gikk på ski over til Ringerike og Stubdal i Åsa og handlet der. Nygårdsfjerdingen het det der vi handlet provianten. Det var også en seter i drift hvor vi kunne kjøpe melk.

Da jeg bodde på Solberg, hjalp jeg også til med gårdsarbeid om sommeren og melkekjøring til byen på søndagene. Bonden der hadde nettopp kjøpt seg lastebil, men mange kjørte fremdeles melka med hest. Det ble kjørt ut over 100 liter hver dag, fordelt først i store melkesuller, og senere ut i småspann til kundene. Det var 32 øre literen for en sort, og 36 øre for en annen. Vi leverte til kunder over hele byen, fløy opp og ned trapper og leverte spann. Det var en fordel for meg med denne melkekjøringa, for det betydde gratis skyss til byen. Så kunne jeg besøke slektningene mine der etter arbeidet, og kjøre tilbake til Sørkedalen på kvelden. Jeg hadde først tenkt å bli på Solberg, for jeg hadde 50 kr måneden og kost og losji. Men de var gjerrige på maten og ikke var brødet ferskt heller. Jeg husker kona var stram i ansiktet under måltidet, for når en arbeider hardt, trenger en å spise mye. En dag kom bonden og sa at nå var det nok blitt dårligere tider, for nå hadde det vært en mann som bød seg til å arbeide for bare kosten og ingen lønn. Men da sluttet jeg tvert og begynte i skogen igjen. Jeg så andre som jobbet som drenger på gårder, og

de hadde det heller ikke godt. De hadde lav betaling, og fortalte at når en bonde skulle ha arbeidsfolk, dro han til byen til arbeidskontoret. Der var det lang kø utenfor av mennesker fra bygdene som søkte arbeid. Så gikk gårdbrukerne langs køen som om det skulle være en annen krøtterutstilling, så seg ut en som så ut til å være i god fysisk form, og spurte han.

Ikke bare arbeid

Det var mye hardt arbeid, men skogsarbeidet hadde også sine lyse sider, og jeg har mange gode minner når jeg tenker tilbake til ungdommen. Det kunne være mye spøk og moro mellom oss arbeidskameratene. Det hendte også vi dro ned til Ringerike på fest. Jentene var nysgjerrige på oss fremmede guttene, og det er jo gjerne gjevt med noe nytt, så vi ble godt mottatt! Vi gikk selvfølgelig på ski, både til arbeid og tur. Jeg hadde kjøpt meg nye ski, lette og fine med riktige staver til, og de var tatt spesielt ut av skiløperen Johan Grøttumsbråten, som arbeidet i sportsavdelingen hos Gunerius Pettersen. - En vintersøndag fant en kamerat og jeg på å gå på ski til Gyrihaugen. Det var så fint føre, hardt trykk i snøen og finkornet snø oppå. Vi gikk over Kustein til Gyrihaugen, og helt opp. Der var det en flott utsikt utover Ringerike og Gaustatoppen i bakgrunnen. Det var virkelig en nydelig tur. Det kunne falle mye snø inne i marka der vi var. En sen høst da vi skulle ned til bygda, var det brått kommet 80 cm på under ett døgn. Vi måtte skyve opp hyttedøra og stampe oss nedover en og en, og bare sommerklær hadde vi, så vi var nødt til å «tyvlåne» noe etter turistene i hytta. Nede i Sørkedalen var det helt bart - !

Jeg var også sammen med folk fra Sørkedalen, husker særlig sønnen til en smed der. Vi hadde det fint sammen, han hadde motorsykkel med sidevogn som vi dro på turer med. Som nevnt kom det også mange turister innover i marka på den tiden, og vi kunne slå av en prat med dem. De kom opp fra byen på lørdagen, slo opp telt og lå over til søndagen. En gang ble vi godt kjent med en prest som ferierte der inne i flere uker. - Av og til rodde vi turister over til Hellerøya hvor de overnattet, og så hentet vi dem igjen dagen etter.

Det var også dem som «bodde» mer og mindre der inne. De hadde sine livshistorier. Jeg husker en som het Hirsch, han var opprinnelig østerriker, og hadde hatt seks brødre som alle falt i 1. verdenskrig. Selv hadde han kommet seg til Norge, og vært siselør hos David-Andersen. Han var en hyggelig kar og vi var på flere fisketurer sammen, bl.a. ved Trehørningen. Han var ofte sammen med en kamerat som hadde hatt tuberkulose, men som ikke orket å være innesperret og hadde rømt fra hele sanatoriet.

I forrige nummer etterlyste vi kommentarer, og Olaf Skovli har kommet med følgende:

Jo, det er riktig at det var meg han Orville Alnes var endel sammen med i 30-åra.

Siden har vi sporadisk hatt kontakt. Jeg hjalp han og reparerte bilen hans, og vi har kontakt den dag i dag. Han bor i Liljeveien på Sinsen sammen med sin datter. Han fylte 91 år den 15/7. Da er det 88 år siden han og moren kom tilbake fra Amerika. Hans far var da død. I sine ungdomsår var han med i forskjellige idretter, særlig langrenn og hopp.

I sin fortelling er han innom flere kjente personer i Sørkedalen, blant andre Kristen Berger. Han var ikke veivokter i Sørkedalen, men for markaveiene, jeg mener å huske at han var i slekt med Hjalmar Berger.

Den av Brennaguttene som lærte Orville å kjøre bil i helgene var Arne Brenna. Sønn til smeden var jo meg. Det var på Nordre Solberg, hos Hanna og Asbjørn Solberg han var gårdsgutt, og kjørte i skauen med Jobbas. Den hesten gikk akkurat så fort som den sjøl ville, men iblant så fløy den ut og da gikk det i fullt trav helt fram til stalldøra.

Når jeg tenker på Saga i Sørkedalen, minner det meg på tiden da Stubberudkara kjørte skurlast derfra og til Vækerø.

Lars Bergendahl med Balder og Odin

Gunnar Slora med Kvikk og Rauen

Petter Hansen med Mimosa og Hingsten

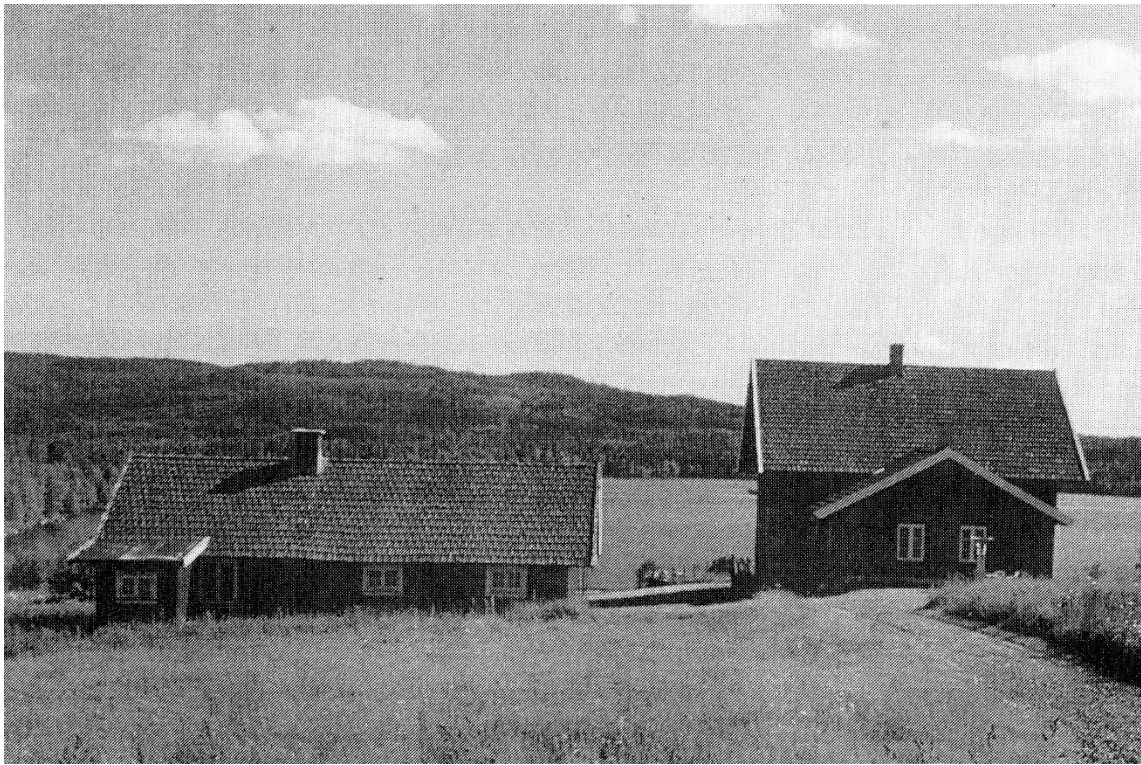
Dette varte til lastebilene overtok.

Ja, tiden går snart er vi alle bare minner.

Hilsen Olaf

Gårds-, fløyte- og skogsredskap

Hva finnes rundt på låvene og i uthusene, vi er interessert i å ta noen bilder, lage en liten beskrivelse. Hva har det vært brukt til når ble det brukt etc. Vi tenker oss en registrering. Har du noe så kontakt med Thorleif Bakk, tlf 22 49 91 60.

Ny markabok

Nordmarksliv - En beretning fra Storflåtan

Boka er skrevet av Eva Huseby, ivrig markatraver, styremedlem i Oslo og omegns turistforening, og redaktør av foreningens blad «Til Skogs». Hun er også medlem av historielaget.

Dette er en fin markabok, ikke av de største, men en tiltalende bok med mye interessant mellom permene.

Baksiden av bokomslaget forteller følgende:

«Denne boken handler om dagliglivet på Storflåtan, en av de eldste plassene i Nordmarka og på Krokskogen. Gjennom utallige turer og samtaler med Anders og Astrid Flåten, de eldste fastboende i Nordmarka, har Huseby fått overlevert historien – eller rettere sagt alle historiene – om familiens liv på Storflåtan siden 1914.

Nordmarksliv. En beretning fra Storflåtan gir innblikk i dagliglivet på en nordmarksplass. Den forteller om oppsitterssystemet under Løvenskiold – senere Løvenskiold-Vækerø, om skogsfolkenes liv med tømmerhogst og fløting, om gårdsdrift, om enkelt jordbruk. Forfatteren er spesielt opptatt av den gamle serveringskulturen i Marka, og gir et godt bilde av markaturismen på 1900-tallet. Ikke minst dokumentasjon av hverdagslivet og «kvinnfolkarbeidet» gjør boken viktig i arbeidet for å ta vare på kunnskaper og innsikter som er i ferd med å gå i glemmeboken».

Det er mye artig å finne – her var det omgangsskole, om forholdet til de forskjellige godseiere, og om samholdet mellom gårdene i denne delen av Marka. Det var langt og uveisomt til naboene, i Langlia, på Heggelisetra, Finstad og Sandungen. Her finner du beretning om turistene, byfolka, som strømmet innover i Marka.

Det var ikke greit med barnefødsler så langt unna, ingen jordmor. For å sitere fra Kristian Berntsen, som med kona Anne, dreiv Storflåtan i årene 1911-14 og siden kom til Vennerhagan i Sørkedalen. Han var «jordfar» flere ganger. «Je husker godt at gamle Berntsen på Flåtan sa at han hadde tatt imot alle unga sine hjemme. – Det verste var å klippe over navlestrengen for han hadde så stutte fingre, sa han».

Boka er utgitt på Topografisk forlag, Oslo, og er på 136 sider.
Den koster 268 kroner og selges i bokhandlene.

ISBN 82-7981-002-1.

Oppgjørets dag.

For ganske lenge siden, kanskje 30-40 år, hadde skogvokteren ansvar for lønnsutbetalinger til skogsarbeiderne, både hoggerne og «driverne». «Driverne» inne i Nordmarka måtte engasjere hoggere, og selv sørge for å kjøre tømmer fram til islagte vann, eller til «velteplasser» ved vann eller elver, der for å ligge klart til fløytingen om våren.

Oppgjøret kunne ordnes med flere utbetalinger gjennom året, men for noen av «driverne» var det et mål å kunne samle mest mulig av oppgjøret for hele «driftsperioden» til bare en gang. Da ble «lønna» ganske stor. Det var kanskje tilfredsstillende på denne måten å kunne føle seg ganske rik, iallfall en gang i året.

Sønnen til skogvokter Olav Øien, ingeniør Inge Øien, har fortalt meg om hvordan denne oppgjørsdagen stort sett forløp hos skogvokteren: Driverne på de plassene i Nordmarka som sorterte under Hakedals Verk, kom -høytidelige og skikkelig «dressed»- til skogvokter Øiens kontor for å motta oppgjøret. Før de kom inn til skogvokteren, hadde de vært innom Samvirkelaget og kjøpt en pose wienerbrød.

Skogvokterens kone serverte wienerbrødene, med kaffe, og gjerne med egen bakst i tillegg. Det ble en høytidelig og hyggelig dag for driverne, ikke minst fordi de kunne møte skogvokteren og hverandre og fortelle om sitt liv i skogen og på plassene.

For noen av dem kunne veien hjem bli ganske lang. Det ble ordnet ved at de overnattet hos skogvokteren.

«Oppgjørsdagen» så «driverne» alltid frem til. Den ble veldig hyggelig, kanskje ikke minst fordi mange av dem bodde og arbeidet ganske ensomt og med liten daglig kontakt med omverden. Ja, og selvfølgelig fordi lønnsposen i lommen gav følelse av velstand og lønn for strevet.

A.H.

Etterkommere av Morten Zachariassen Grøttum

Nå har Dag Fredriksen fått nye data og kommer med ny liste. Denne gangen har jeg valgt å dele litt på lista. Det er en samlet oversikt over alle de kjente etterkommere, med følgende unntak: For tre av barna til Jens Zakariassen Tømte, brødrene Zakarias Finnerud, Hans Grøttumsbråten og Johannes Smedstua, oldebarn av Morten, som alle har stor etterslekt. Disse vil jeg komme tilbake, inndelt i Finnerud/Berger-slekta - ca 50 etterkommere, Grøttumsbråten-slekta, ca 65 og Smedstua-slekta, ca 120 - i alt er funnet ca 330 etterkommere.

Som Dag Fredriksen skrev i nummer 3/1999: *Dessverre mangler jeg «kjøtt» på enkeltpersonene. Det jeg har skrevet bærer derfor preg av oppramsing. Mange Sørkedøler vet sikkert om anekdoter og historier, for jeg er helt sikker på at mange i Sørkedalen har Morten Zachariassen som ane. Det kunne være artig å finne ut hvor mange tusen etterkommere det finnes. Hvis det er av interesse står jeg gjerne som adressat for disse opplysningene. Skriv gjerne ned episoder fra enkeltpersoners liv. Påfør ektefeller, barn, yrker og alle nødvendige datoer. Opplysningene vil etter hvert overleveres Sørkedalen Historielag og noe vil antakelig kunne benyttes i senere utgaver av «På stubben».*

Opplysninger som kan være artige for noen, men pinlige for nålevende vil selvfølgelig ikke bli offentliggjort. Det samme gjelder også fødselsdatoer på nålevende.

Materiell kan sendes meg på e-mail: **dfredrik@online.no** Tlf privat: 22 62 32 01
Eller til postadresse: Dag Fredriksen, Ljan Terrasse 1, 1169 OSLO

Etterkommere

1 Morten Zachariassen Grøttum f. 1724 d. 1801

g1. Anne Rasmusdatter forlovet 4 okt 1747 g. 13 feb 1748 i Aker kirke f. 1714 d. mars 1761

g2. Ingeborg Kjøstelsdatter g. Ca 1762 d. Ca 1763

g3. Kari Larsdatter f. 1727 d. 1809

Etter å ha vært gårdbruker ble han husmann med jord. Skiftet var på: Brt. ca 371 rdl. Net.ca 326.

Anne: døde i barselseng. Hun ble gravlagt sammen med sønnen Anders.

Tvillingbroren til Anders, Peder, vokste heller ikke opp.

2 Zakarias Mortensen Tømte f. 1751

g. 1776 Anne Pedersdatter Pinsli f. 1753 d. Før 1843

[datter av Peder Olsen Pinsli og Siri Pedersdatter]

Bodde på Holmeneie, Tømte og Grøttum. Var gårdbruker på Tømte ved folketellingen 1801.

Anne: Bodde på Pinsli 1777 og Tømte i Sørkedalen 1787. I manntallet for 1832 er det oppgitt at

Anne var "livørkone" hos sønnen Jens på Tømte. Hun bodde hos svigerdatteren på Tømte 1836, men omtales ikke i manntallet 1843.

3 Peder Zakariassen f. juli 1777

3 Siri Zakariasdatter f. 1782

Bodde på Tømte i Sørkedalen ved folketellingen 1801

3 **Jens Zakariassen Tømte** f. 1787 d. Før 1836

g. Mari Pedersdatter f. 1790 d. 27 feb 1869

[datter av Peder Axelsen Venner og Elen Pedersdatter]

I 1824 var Jens soldat i Sørkedalen Lægd. Jens var leilending på Tømte iflg manntallet 1832, men var død da manntallet 1836 ble tatt opp.

Mari: Bodde som legdslem hos sønnen Hans på Grøttumsbråten ved folketellingen 1865.

4 **Zakarias Jensen Finnerud** f. 1818 d. 23 mai 1886

g. Maren Petrine Pedersdatter f. 1823

[datter av Eli (Elen) Nilsdatter]

Han var husmann da han døde. Er oppført som enkemann ved folketellingen 1865.

Maren: Bodde sammen med moren på Sandbråten, manntallet 1843.

Etterkommere omtalt under Finnerud / Berger – slekta:

4 **Hans Jensen Grøttumsbraaten** f. 29 sep 1820 d. 24 mar 1880

g. Gunhild Marie Kristensdatter f. 2 jan 1829 d. etter 1900, bodde på Grøttumsbåten ved folketellingen 1900.

Var husmann og skogsarbeider.

I 1876 ble Hans Jensen jaget av bjørn mens han var på bærtur. Han måtte hive fra seg alt han hadde og løpe for livet. Til slutt fikk han hivd seg utfor et stup ved en nedlagt plass ved Fyllingen som heter Askenga. Han slo seg så kraftig i fallet at han lå bevisstløs i mange timer og han måtte krabbe hjem igjen. To år senere i 1878, døde han av skadene han fikk, noen og førti år gammel, og da måtte sønnen, Peder, overta gården bare 16 år gammel.

Kilde: «Det var dengang det - og ikke nå». Artikkel av Kai Grøttumsbraaten i Sørkedølen nr. 2 mai 1977.

NB! Riktig dødsår var 1880 (DF anm.)

Etterkommere omtalt under Grøttumsbråten – slekta

4 **Johannes Jensen Smedstua** f. 22 feb 1824 d. 10 aug 1895

g. 18 mar 1855 Ingeborg Andersdatter f. 23 feb 1833 d. Ca 1905

[datter av Anders Mikkelsen Langlia og Sille Marie Larsdatter Lyse]

Johannes ble døpt hjemme på Tømte. Omtales som leilending da han døde.

Johannes var husmann på Smestua. Selv om det er Grøttum som oppgis som bosted da han døde så er nok Smedstua korrekt. Smedstua ble ofte kalt Nordre Grøttum eller Grøterud. I Klokkerboken da Olaus ble døpt står det at Johannes og Ingeborg hadde 8 barn og at de hadde vært gift i 15 år.

Ingeborg:

Langlia ligger i Norderhov, men det er så nær Sørkedalen at det var naturlig å døpe barna sine i Aker. Bodde på Langlia, Smestua, Aamodt og Allergodt under Huseby.

Etterkommere omtalt under Smedstua-slekta

4 **Morten Jensen** f. 1827

Bodde på Smestua 1891, før det på Mortenstua (der 5-mila passerer) i Nordmarka.

4 **Marthe Jensdatter** f. Ca 1828

3 **Johannes Zakariassen** f. 1790

Bodde på Tømte i Sørkedalen ved folketellingen 1801.

3 **Aase Zakariasdatter** f. 1793

2 Kristoffer Mortensen f. 1755

g. Marie Hansdatter f. Før 1743 d. 1783
[datter av Hans Andersen og Signe Jensdatter]
Kristoffer var bonde på Hullet, husmann på Brenna

2 Inger Mortensdatter f. Ca 1758 d. Ca 1793

g. Anders Aasmundsen d. 1813
Bodde på Slaktern u. Blindern 1788. Helt sikkert død 1795.
Anders: Husmann under Halvor Blindern

3 Ole Andersen Slaktern f. 1788

Bodde på Slaktern i Nordmarka.

3 Anne Andersdatter Slaktern f. 1791

2 Marthe Mortensdatter f. Ca 1760

g. Thomas Pedersen
Bodde på en plass u. Bogstad.

2 Peder Mortensen f. mar 1761

2 Anders Mortensen f. mar 1761 d. ?? mar 1761

Anders var alvorlig syk da han ble født.

2 Gulbrand Mortensen Grøttum f. Ca 1763 d. 1796

g. Barbro Eriksdatter f. 1758 d. Ca 1845

Barbro: Bodde på Venner, Sørkedalen, Oslo, 1801. Barbro Eriksdatter bodde på Dølebråten iflg manntallet 1832 og 1836 sammen med sønnen Erik. I 1843 ble hun understøttet av fattigkassen.

3 Jens Gulbrandsen Grøttum f. 1788

3 Erik Gulbrandsen Venner f. 1790 d. Før 1843

Bodde på Venner i Sørkedalen i 1801 og 1809. Var inderst på Dølebråten iflg manntallet 1832 og 1836.

3 Berthe Gulbrandsdatter Venner f. 1792

g. Gulbrand Pedersen d. før 1865
Bodde på Venner i Sørkedalen 1809.

4 Gunhild Kristine Gulbrandsdatter f. 11 apr 1824 d. 18 okt 1903

g. 20 jun 1852 Thor Eriksen Gran f. 20 feb 1828 d. 24 apr 1908

[sønn av Erik Tollefsen Gran og Marie Abrahamsdatter]

Thor: Thor var husmann på Nedre Gran iflg manntallet 1862 og folketellingen 1865.

5 Gustava Thorsdatter Gran f. 1852

Bodde på Nedre Gran iflg manntallet 1861.

5 Elvine Marie Thorsdatter Gran f. 1861

5 Birgitte Petrine Thorsdatter Gran f. 1867

g. Martin Johnsen Aamodt f. 1861

[sønn av John Pedersen Aamodt og Anne Isaksdatter]

Martin: Husmann på Gran i Sørkedalen ved folketellingen 1901.

6 Johan Georg Martinsen Gran f. sep 1890

6 Thora Martinsdatter Gran f. 1892

6 Marie Martinsdatter Gran f. 1894 d. 13 sep 1903

6 Magda Martinsdatter Gran f. 1896

6 NN Martinsdatter Gran f. 12 nov 1900

2 Anders Mortensen Grøttum f. 1765 d. 1809

g. Ambjørg Jensdatter f. 1775

I folketelling for 1801 står det at Anders og Ambjørg "nyder ophold af gaarden".

Konfirmert 21 år gml. 1786 etter Mikkelmesse i Aker kirke.

Ambjørg levde 1809.

3 Marie Andersdatter f. 1801

2 **Jens Mortensen Grøttum** f. 1766 d. 1844

g. Marthe Nilsdatter Grøttum f. Ca 1766

Bonde på Grøttum 1801 nevnt også 1809. Jens var livøremann på Grøttum iflg manntallene 1832, 1836 og 1843. I 1843 opplyses det at han er gammel og svak.

Marthe: bodde på Grøttum iflg manntallene 1836 og 1843.

3 **Anne Jensdatter** f. 1792

3 **Kari Jensdatter** f. 1793

3 **Zakarias Jensen Grøttum** f. 1796 d. 1854

g. Eli Jensdatter Brenna f. 6 mar 1795 d. ?? ____ 1876

I manntallene for 1832 - 1843 er det oppgitt at Zakarias er leilending på Grøttum.

Eli: Bodde som enke hos sønnen Jens på Grøttum 1861.

4 **Katrine Zakariasdatter** f. 9 aug 1820

g. Holm Olsen Lyse f. 1 okt 1817

Ifølge manntallet fra 1832 bodde hun på Grøttum. Hun bodde på Øvre Lyse iflg manntallet 1861.

Holm: var leilending på Nedre Lyse iflg manntallet 1861 og folketellingen 1865 og

1875.

5 **Ole Holmsen Pipenhus** f. 1847 d 4 okt 1900

g. Karen Gustava Thorsdtr Pipenhus f. 1851 d. 12 okt 1900

Ole var leilendig på Pipenhus. Karen var datter av Thor Olsen Pipenhus og Marie Kristiansdtr.

Ingen barn ?.

5 **Marte Marie Holmsdtr** f. 1850

6 **Carl Hermand Kristiansen** f. 1875 (dattersønn) tjenestedreng Nedre Lyse 1891.

5 **Kristian Holmsen Lyse** f. 1852

g. Karen Andersdtr. f. 1854

Kristian var leilending på Nedre Lyse i 1891 og 1900

6 **Karine Kristiansdtr. Lyse** f. 1881 d. 1 jul 1901

6 **Ingeborg Kristiansdtr Lyse** f. 1883

6 **Alfred Kristiansen Lyse** f. 1886 d. 22 okt 1902

6 **Helga Amalie Kristiansdtr Lyse** f. ? apr 1889

6 **Hans Kristiansen Lyse** f. 26 des 1891 d. 26 des 1891 (levde 5 minutter)

6 **Klara Kristiansdtr Lyse** f. 13 nov 1892 d. 29 mar 1960

g. 1912 Lauritz Hjalmar Emilsen Berger f. 18 nov 1886

Se Finnerud/Berger - slekta

6 **Ragna Kristiansdtr Lyse** f. 1895 d. 8 mai 1906

6 **Gunda Kristiansdtr Lyse** f. 1898

5 **Karoline Hermana Holmsdtr Lyse** f. 1861

4 **Marthe Zakariasdatter** f. 1825 Etterkommere ?

4 **Jens Zakariassen** f. 15 aug 1826

g. Karen Mathea Jensdatter f. 24 okt 1833

[datter av Jens Olsen Jordsbråten og Marthe Johannesdatter]

Iflg manntallet 1861 var han leilending på Grøttum. Bodde i Gunneriusgade 15 i Kristiania ved folketellingen 1900.

Karen: Bodde på Grøttum iflg manntallet 1861. Iflg manntallene 1836 og 1843 bodde

hun

på Jordsbråten.

5 **Martine Jensdatter Grøttum** f. 28 sep 1857

5 **Elise Jensdatter** f. 1860

5 **Zakarias Jensen** f. 1863, bodde sammen foreldrene i Gunneriusgade 15 ved folketellingen 1900. Var da Dagarbeider ved Mek verksted. var ugift.

- 4 **Karen Zakariasdatter Dølebråten** f. 2 feb 1829 d. 22 nov 1894
 g. Ole Olsen Dølebråten f. 8 sep 1827 d. ? jul 1900
 Bodde på Grøttum iflg manntallet 1843. Bodde på Dølebråten iflg manntallet 1861.
 Ole: Var husmann på Dølebråten iflg manntallet 1861. Ole og Karen var de siste som
 bodde i Dølebråten, stedet ble nedlagt som selvstendig bruk i 1899. Ole døde
 Bergendal.
- 5 **Emilie Sofie Olsdatter Dølebråten** f. 1 jun 1855 d. 5 sep 1892
 Bodde på Dølebråten iflg manntallet 1861.
- 5 **Olavus Olsen Dølebråten** f. 18 apr 1861
- 5 **Karl Ludvig Olsen Dølebråten** f. 1864 d. 21 febr 1889
- 6 **Marie Otilie Ludvigsdtr** f. 1888
- 5 **Olava Martine Olsdtr. Dølebråten** f. 1867
 Var husholderske hos broren Martin på Bergendal ved folketellingen 1900.
- 5 **Karelius Martin Olsen Dølebråten** f. 11 jun 1876
 g. Nora Olsen f. 3. jan 1885
 Martin bodde i Bergendal (vestre) endel år, og kalte seg da Martin O Stendal, for å
 unngå forveksling med Martin Larsen Bergendahl. Ved manntallet 1921 er han
 oppført som nattevakt og bodde i Strømsbråten.
- 4 **Christian Zachariassen Grøttum** f. 21 jan 1835 d. 1920
 g. Nicoline Pedersdatter Stubberudbråten f. 17 sep 1840 d. 13 mar 1939
 [datter av Peder Nilsen Stubberudbråten og Kari Perdatter Ådalen (Sørgefors)]
- 5 **Sigvart Zachariassen Grøttum** f. 15 mai 1859
 Utvandret til USA sammen med sin bror Peder i 1879.
- 6 **Inga Zachariassen** f. 1882
- 6 **Karl Zachariassen** f. 1883
- 6 **Edwin Zachariassen** f. 1888
- 6 **Nicoline Zachariassen** f. 1890
- 6 **Ann Marie Zachariassen** f. 1892
- 6 **Hanna Zachariassen** f. 1893
- 6 **Hilde Zachariassen** f. 1897
- 6 **Wilhelm Zachariassen** f. 1899 d. 1977
 g. Stella Kjos f. 1901 d. 1999
- 7 **NN Zachariassen**
- 8 **Karen NN**
 g. Terje Bjøro
- 7 **NN Zachariassen**
- 8 **Keith Zachariassen**
- 6 **Thora Zachariassen** f. 1901
- 6 **Ingeborg Zachariassen** f. 1903
- 5 **Emma Sørine Zachariassen Grøttum** f. 25 apr 1861
 g. Ole Fredriksen Gravermoen
- 5 **Peder Julius Zachariassen Grøttum** f. 31 aug 1864
 Utvandret til USA sammen med broren Sigvart i 1879.
- 5 **Karinius Zachariassen Grøttum** f. 31 okt 1866 d. 25 okt 1954
 g. Mina Gulli
- 5 **Konrad Neffi Zachariassen Grøttum** f. 20 okt 1869 d. 14 jul 1891
- 5 **Louis Wilhelm Zachariassen Grøttum** f. 26 des 1872
 g. Josefine Johannessen
 Josefine var fra Hvitsten.

- 5 **Hilda Marie Zachariassen Grøttum** f. 2 mar 1875
Bosatte seg i Washington, USA
- 5 **Otto Alfred Zachariassen Grøttum** f. 9 okt 1877 d. 1952
Otto giftet seg aldri.
- 5 **Frithjof Trygve Zachariassen Grøttum** f. 3 feb 1880
Frithjof bodde i Chicago, Illinois, USA.
- 5 **Tina Emilie Zachariassen Grøttum** f. 23 okt 1882
Bodde i Glenview, Illinois, USA.
- 5 **Thora Elvine Zachariassen Grøttum** f. 1 jan 1885 d. 25 des 1925
- 3 **Gunnild Jensdatter** f. 1796
Bodde på Grøttum 1801.
- 3 **Elen Jensdatter Grøttum** f. 1803
Bodde hos faren på Grøttum iflg manntallet 1832.

Boken om Bærumsmarka

utgitt av Trygve Christensen, som her har kommet med en ny flott bok.

Boken er absolutt verdt å lese både for de som har et forhold til marka og som burde ha det. Den koster 250 kr, er på 130 sider i stort format.

Den selges i bokhandlene og du får også kjøpt den på Samvirkelaget.

ISBN 82-992916-2-3

Tilbud på Trygve Christensen's bok:

Sørkedalsvassdraget og Sørkedalen

- fra kjerraten i Åsa til sagene ved Lysakerelva
- vannveien fra Tyrifjord til Oslofjord

Hovedpersonene i boka er Peter Christen Asbjørnsen, Peder Anker – og tømmerstokken. To kapitler omhandler Sørkedalen. Det første med undertitlene tømmerfløting, rovdyr og kolera, og skiløperbygda; det andre er kalt dalen, elva, vannet og godset.

Boka er på 144 sider, format 17x 24 cm, stive permer – nærmere to hundre illustrasjoner fra eldre tid og dagen i dag i sort-hvitt og farger, 16 kart.

Tilbudspris kr 150 – og er å få kjøpt i bokhandlene og på Sørkedalen samvirkelag.

ISBN 82-992916-1-5

Tirsdag 7. november kl. 19.00 møtes vi i Kirkestuen

**Sverre Grimstad forteller om Bernhard Herres liv
som jeger og friluftsmann.**

Alle er velkommen